

tagender på andelsbasis nævnes „lignende boligselskaber, der ikke tilsigter fortjeneste“ blandt de former for byggeri, der fortjener støtte.

Mens der var enighed om en bestemmelse i de almindelige principper, der anbefaler skridt til imødegåelse af grundspekulation, var der delte opfattelser af spørgsmålet, om man i den forbindelse brude anbefale, at det offentlige søgte at erhverve grundarealer med henblik på opførelse af arbejderboliger. Resultatet blev, at man enedes om i punkt 24, nr. (2)-(3), at nævne, at det offentlige burde have adgang til at erhverve jord på rimelige vilkår til arbejderboliger og i forbindelse dermed stående samfundsmæssige indretninger, uden at det siges, at erhvervelsen sker for at hindre grundspekulation.

Den af komiteen udarbejdede henstilling — som senere blev enstemmigt vedtaget af konferencen i et plenarmøde — har følgende ordlyd:

Henstilling nr. 115 om arbejdernes boligforhold.

Den internationale Arbejdsorganisations general-konference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 7. juni 1961 er trådt sammen til sin 45. samling, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til arbejdernes boligforhold, hvilket spørgsmål er optaget som 5. punkt på samlingens dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling,

vedtager i dag den 28. juni 1961 følgende henstilling, der betegnes henstillingen af 1961 om arbejdernes boligforhold:

Eftersom det er bestemt i Den internationale Arbejdsorganisations statut, at organisationen skal fremme den i Philadelphia-deklarationen indeholdte målsætning, hvorefter Den internationale Arbejdsorganisation er forpligtet til blandt alle verdens nationer at fremme gennemførelsen af foranstaltninger, der er egnet til at tilvejebringe gode boligforhold; og

Eftersom det er anerkendt i den af De forenede Nationers generalforsamling vedtagne verdenserklæring om menneskerettigheder, at „enhver har ret til en levestandard, der kan sikre hans og hans families sundhed og velfærd, herunder ... boligforhold“; og

Eftersom De forenede Nationer og Den internationale Arbejdsorganisation — i henhold til De forenede Nationers og særorganisationernes koordinerede arbejdsprogram vedrørende boligforhold samt by- og egnsplanlægning, som Det økonomiske og sociale Råd og Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd i 1949 tog til efterretning — har anerkendt, at De forenede Nationer har et almindeligt ansvar med hensyn til boligforhold samt by- og egnsplanlægning, og at Den internationale Arbejdsorganisation i særlig grad skal tage sig af spørgsmål i forbindelse med arbejdernes boligforhold;

henstiller konferencen, at hver enkelt medlemsstat inden for rammerne af sin almindelige sociale og økonomiske politik gennemfører følgende almindelige principper, således som det under hensyntagen til de nationale forhold måtte være mest hensigtsmæssigt:

Almindelige principper.

I. Område.

1. Nærværende henstilling finder anvendelse på manuelle og ikke-manuelle arbejderes boligforhold, herunder selvstændige næringsdrivende samt gamle, afgæede eller fysisk hæmmede personer.

II. Målsætningen for de enkelte landes boligpolitik.

2. De enkelte landes sociale og økonomiske politik bør tage sigte på inden for rammerne af en almindelig boligpolitik at fremme opførelsen af boliger og dermed forbundne samfundsforanstaltninger med henblik på at sikre, at alle arbejdere og deres familier får mulighed for at skaffe sig en tilstrækkelig stor og god bolig og passende boligomgivelser. De personer, hvis behov er mest påtrængende, skal have en vis fortrinsret.

3. Man bør ligeledes have opmærksomheden henvendt på vedligeholdelse, forbedring og modernisering af bestående boliger og dermed forbundne samfundsforanstaltninger.

4. Målet bør være, at en tilstrækkelig stor og god bolig ikke skal koste arbejderen mere end en rimelig procentdel af hans indtægt, enten i form af husleje eller indbetalinger med henblik på køb af en sådan bolig.

5. Foranstaltninger til opførelse af arbejderboliger bør give tilstrækkeligt spillerum for det private, kooperative og offentlige initiativ med hensyn til boligbyggeri.

6. I betragtning af, at foranstaltninger til større boligbyggeri af varig karakter kan betyde en direkte